

Hans (unterbricht se).

Nur nitt drum umme g'fahre ... üse mit dr Sproch...
zeig, vo wem hasch Di iwerrede lo?

Bàwele.

Vom Seppi (se hebt 's Firtüech vor d'Äüge).

Hans (zornig).

Vom Seppi ... dr Suh'n vo uns'rem Nochber, dr
alte Marti, mi Todfind! (er lüegt in Saal) richtig, dert
sitzt dr Seppi ... dà Halunk!

Bàwele.

Mir sin jo awer enander nitt todfind, dr Seppi un
ich ...

Hans.

Still! ... enfin, 's isch jetz eithüen ... ich kumm
wieder uf mi Idee z'ruck ... wil De jetz do bisch, so
kännsch Dü Dich schön melde, fir Theater z'spiele...
Dü hasch g'hört, ass me grad ebber brücht, fir
d'Madame z'mache ...

Bàwele.

Jà ... derf dr Seppi o mitspiele? ...

Hans.

Scho wieder dr Seppi! ... (fir sich) un ich, wo gläubt
ha, 's ka nitt drei zähle! ...

Bàwele (rieft in Saal).

Kumm, Seppi ... De brüchsch Di jetz nimmig
z'verstecke ... Dü kasch dr Verliebte spiele!

III. Uftritt.

D'Gliche, Seppi.

Seppi (im Saal).

Müess i unser Ziwelewäie-n-o mitbringe? ...

Bàwele.

Natirilig!

Seppi.

Ich weiss awer nitt recht, eb i traü oder nitt! ...
(er geht gege dr Scene).

Bàwele.

Kumm nur! (züe sim Vater) mr hàn ewe denkt, mr
bekämme Hunger, un do hat dr Seppi ne Wäie mitgnu ...

Hans.

Ihr wäre ringer d'heim bliwe mit eurer Ziwelewäie ...

Seppi (er isch derwilt uf Scene ku ~~un~~ hat in einer Hand
e Parepli un in dr andre ne Wäie im Nastüech ibunde).

Lose Se, Herr Nochber, ich will Ene liewer glich
alles g'steh ... mr hàn enander gern un ich ka nimmig
lewe ohne 's Bàwele! ... 's beste wird si, mir hirothe
enander ...

G'sang (c'est l'amour, l'amour).

Hans.

Mach mr doch dr Gaül nitt schich!
Wie wänn ihr denn hirothe?
Es isch arm un Dü nitt rich,
Un beide sin ihr schich!

Seppi un Bàwele.

Mir hàn genüe, denn mir sin rich an Liewe,
Das isch allei unser Glick, unser Freid,
Fir was noch lang geh dà Tag üse schiewe,
Schwöre mir doch jetz mit Müeth unser Eid.